Autorzy: Szubińska – Lelonkiewicz D1., Wychowański P1., Osiak M1., Libera – Małecka B2., Fiedor P3. 1Warszawski Uniwersytet Medyczny, Zakład Chirurgii Stomatologicznej, 2Warszawskie Centrum Medyczne, Warszawa, 3Warszawski Uniwersytet Medyczny, Katedra i Klinika Chirurgii Ogólnej i Transplantacyjnej

Zakład Chirurgii Stomatologicznej WUM

Ryzyko onkogenezy w leczeniu immunosupresyjnym po przeszczepieniu nerki allogenicznej

Wstęp
Korelację pomiędzy długotrwałą immunosupresją a rozwojem zmian nowotworowych, jako pierwszy przedstawił Israel Penn w 1969 roku. Z badań tych wynika, że przewlekłe leczenie immunosupresyjne istotnie podnosi ryzyko rozwoju transformacji nowotworowej.
Materiał i metoda
Materiał kliniczny stanowi 69 biorców przeszczepu allogenicznego nerki w wieku 20 – 70 lat z przewlekłym leczeniem immunosupresyjnym w schemacie cyklosporyna(CsA), azatiopryna(AZA), encorton(Enc), u których wykonano biopsję z pełną diagnostyką i potwierdzono zakażenie wirusem HPV w zmianach brodawczakowatych błony śluzowej jamy ustnej .
Wyniki
W obrębie błony śluzowej jamy ustnej w grupie badanej zmiany brodawczakowate występowały w 36,1%, a dominującym miejscem występowania zmian były dziąsła(46.9%) i podniebienie twarde(10.9%). U biorców z CsA zmiany w jamie ustnej obserwowano w 14% w porównaniu do schematu immunosupresji bez CsA, u których zmian nie wykazano. Jednocześnie częstość występowania zmian skórnych u biorców z CsA stwierdzono w 22.2%. U biorców alloprzeszczepu, którzy otrzymali indukcję okołooperacyjną (ATG lub OKT3) w badaniu klinicznym stwierdzono co najmniej jedną zmianę w jamie ustnej.
Wnioski
Działanie leków immunosupresyjnych wiąże się ze zwiększoną częstością występowania patologicznych zmian brodawczakowatych na błonach śluzowych jamy ustnej, których rozwój jest bardzo szybki a manifestacja kliniczna nietypowa, co może prowadzić do rozwoju raka.